

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutas Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Rabsegélyző egyesület Debreczenben.

Írta: Csiky Lajos.

Múlt évi november hó 14-én egy felolvasást tartott e sorok írója a debreczeni Jogász- és tisztviselői kör helyiségében „Vallás és emberszeretet a fogházügyi szolgálatában czim alatt, melynek végén egy rabsegélyző egyesület alakítására hívta föl e nemes városnak társadalmát, első sorban természetesen a jogász és tisztviselői társadalmát.

A jelenvolt fényes közönség meleg rokonszenvvel hallgatta és fogadta a felolvasó fejtegetéseit, s a táblai elnök, mint a körnek is elnöke, tehát városunk első bírója s messze kimagasló vezéralakja felszólalására el is határozta, hogy mozgalmat fog ebben az órányban indítani.

Folyó hó 24-én vasárnap délelőtt aztán összejöttek többen a királyi ügyészség hivatali szobájában s e sorok írójának előterjesztésére kitérték a megalakítandó rabsegélyző egyesület alapszabályainak körvonalait s egy bizottságot küldtek ki, mely készítsen felhívást Debreczen és Vidékének társadalmához, hogy alakudjon meg ezen új humanus intézmény, mert egyike ama nagy emberbaráti mozgalmaknak, melyeket az új kor szelleme olyan kiváló előszere tettel ápolgat.

A november 14-én született leány nem halt tehát meg, sőt nem is aludott, de

várnia kellett eddig, hogy teljes előkészülettel léphessen a világ elé. Mert mire a felhúzás készen lesz, az alapszabályokat is minden részleteiben egybeállítja, az erre kiküldött bizottság.

Lesz tehát Debreczennek is rabsegélyző egyesülete!

Jól hallom, hogy azt mondja erre a régi táblabírói szellem, hogy mirevaló ezen új humanus intézmény? Hogy ezzel még több embert rávezetünk a bűn útaira, hogy ma is annyira el vannak már kényeztetve a rabok — tiszta czelláikban, jó kosztjukkal, hogy akárhánynak szabad állapotában nem levén olyan ellátása: visszakiváncokzik a fogház falai közé, s hogy azt elérhesse, újabb és újabb bűnök elkövetésére határozza el magát.

Én azonban tudom, hogy a mai modoru jogásztársadalomnak, az igazi — bíró — világnak nem ez a felfogása. Nem lehet ez a felfogása annak a társadalomnak, mely a foglyok lelki életének nyilvánulásaival behatólag, hivatásszerűleg foglalkozik, mely tehát látja azt a lelki nyomort, azt a szálamramadó benső vergődést, mely a mi foglyaink érzelmi világán át és át hullámzik.

Szíveskedjenek a mi ügyünk esetleges ellenei belátni azt, hogy roppant nagy különbség van egy csavargó, egy otthontalan csirketolvaj és egy igazi nagy bűnös lelkiállapota között, kit nagy büne megfosztván otthonától, magános czellája néma csöndjében ráér elmélkedni elkövetett bű-

néről és sirathatja elvesztett boldogságának édenét

Idestova tíz év óta vagyok fogházi lelkész s járom e nyomorultak czelláit, legjobb tehetségem szerint tanulmányozván azok szerencsétlen lakóinak szomorú lelki állapotát.

Lelkemre mondom, nem találtam foglyaink között egyet sem, ki nem sóhajtozott volna elvesztett szabadsága után, s ki, ha esetleg másodszor is visszakerült oda, azért tetta ezt, mert visszakiváncokzott a fogházunkban élvezhető jólét után. Pedig ott csakugyan humanus bánásmódban részesül minden fogoly. Azt azonban láttam és hallottam, hogy egy foglyunk, ki párbajvétség miatt két vagy három hetet töltött fogházunkban; kit barátai, természetesen a kir. ügyészség engedélyével mindennap többen is meglátogathattak; ki a fogház belsejében szabadon járhatott-kelhetett, s szabadon beszélgethetett a fogházi tisztviselőkkel és az őrszemélyzettel; ez az uri ember keservesen panasolta, hogy mennyire rosszul esik neki az, hogy egy ajtót, a fogházba bevívó ajtót, a fegyveres őr miatt nem közelíthette meg, nem nyithatta ki, s hogy milyen keserves érzés volt neki az, mikor az este lezálltával be kellett mennie czellájába s reá zárták annak nehéz ajtaját.

Bizony, higye azt meg én nekem mindenki: véghetetlenül nehéz büntetés a szabadságnak huzamosabb időn keresztül való elvesztése; ugyan kinek a szive ne esnék meg egy olyan életfogytiglan való fegyházra

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A férj becsületéért.

I.

Vidám hangulatban, huszonötéztendőss ifju életének boldogságában jött haza Szanió asszony a boltokból, a mint bevégezte vásárlásait.

— Nincs semmi ujság. Agatha? A kis csike mégsem jött meg az iskolából?

— Még nincs négy óra, madám; tetszik tudni, hogy az ur elutazott? — kérdezte bátorosan a leány.

— Az uram? Elutazott?

— Csak kizitáskáját vitte magával. Egyébként levelet hagyott hátra az ön számára. Ott van az asztalon, a szobában.

Berohant, hogy bántó kétség és aggodalom között feltépje a borítékot. Halálsápadtan olvasta:

„Lujzám, én szegény Lujzám! Elutazom, a nélkül, hogy bucsut mondjak neked... Nincs bátorságom, hogy még egyszer megemled elé kerüljek... Nagy összegeket,

vesztettem a tőzsdén, egész vagyonunkat... Üldözött a végzet..."

Boldogabbá, gazdagabbá akartalak tenni szegény drága nőm... Mindenünket elvesztettem és... Harois ur pénztárából is hiányzik 20.000 frank.

Nem ölöm meg magam... jóvá akarok tenni mindent, vissza fogom téríteni a pénzt... és rád fogok emlékezni, és arra a nagy szeretetre, mely engem hozzád fűzött. Ne átkozz, ne... hanem menj el és kérj, könyörögj, hogy ne üldözzenek. Hagyjanak időt a munkára és én pótolni fogok mindent. Nem tolvaj vagyok én, hanem szerencsétlen, nagyon szerencsétlen, hídd meg édes Lujzám!

Magammal ezer frankot viszek, kétezeret itthon hagyok neked. Lujza! Vigyázz a kis Klárára! Légy részvétellel irántam!

Életjelt nem adok magamról többé, hanem — ha csak a halál idő előtt el nem ragad — visszajövök, vissza, hozzád, és visszahozom, vissza neked a szerencséd, a fényt, a pompát..."

... Éj borult a szegény nő agyára. Megrogytak a lábai. Nagyt lélekzett, azután kiegyenesedett.

— Kezdődik a harez, — mormogta magában — becsületért.

És megtépett szívében megújultak a boldogság emlékei. Félkiáltott:

— És a szeretetért.

Fél óra mulva ott állt Harois ur előtt. Az szánakozva tekintett rajta végig, mikor odaadta neki a férje levelét.

— Tudtam én azt már előbb is, asszonyom! Igazán sajnálom önt.

— Ne tegyen jelentést, ne tegyen. Könyörgök. Megfizetek önnek mindent, meg én, mindent. Oh, ne ellenkezzen.

És térdre hullott előtte.

Harois ur és társa, Sandrez ur, mélyen meg voltak hatva. Tekintetük találkozott. Jól értesültek mindenről. Tudták, hogy nem az asszony volt oka a bajnak. Nem, ő nem élvezetvágyó, ő nem pazarló, nem kaczer. Szegény anya!

— Jól van, asszonyom, megegyeztünk. Ilyen nagy összeget nem vesztethetünk el, és minden bűnért bünhödni kell. Legyen meggyőződve, hogy nagyra becsüljük áldozatkész ségét. Mikorra kér határnapot?

Az asszony magrázkódott. Meg kell határoznia a vértanúság, a könyvek idejét?

itelt nyomorultnak számalmas állapotán, kinek neve után törzskönyvbe ez van írva: „kiszabadul halála óráján“, vagy a ki hosszú éveken át otthon hagyott szegény családját, kenyér és tüzhely nélkül hagyott édeseit, kicsiny gyermekeit s iratja.

Higye meg én nekem mindenki, hogy számalmas érdemel az a szerencsétlen társadalom, melynek a mi elitelt foglyaink a tagjai.

Mit akar a mi alakítandó rabsegélyző egyesületünk?!

Három czélt akarunk az elé ki tüzni.

Segélyezni akarjuk az elitáltaknak otthon maradt nyomorgó családját, éhező ártatlan gyermekeit. Meg akarjuk előzni ezeknél, kenyeret adván kezükbe a kisértekek által bűnre vezető alkalmakat. Mi jobb: megelőzni-e, vagy büntetni a bűnt? feleljen erre mindenki legjobb lelkiismerete szerint.

Tanítani akarjuk felállítandó rabiskolánkban a szükséges elemi ismeretekre a teljesen tudatlanokat. Vajjon nem használunk-e az emberi társadalomnak, ha letartóztatási ideje alatt megtanítjuk írni, olvasni, számolni s egyéb elemi ismeretekre azokat, kiket talán teljes tudatlanságuk hajtott a bűn útjára?

Munkát, becsületet elfoglaltatást akarunk szerezni a fogságból kiszabadulóknak s oda akarjuk nevelni a társadalmat hogy ne viseltesék föltétlen előnélettel a fogságból kiszabadultak iránt.

Mert jegyezze meg a mi társadalmunk azt, hogy nagyon sok szegény foglyunkra hatalmas és nagy iskola ám a mi fogházunk, s jegyezze meg azt is, hogy nem minden kiszabadult foglyot tartunk mi

— Elég lesz tíz év? Vagy többet kíván? — kérdi Hardois ur.

— Igen uram, igen tíz év elég lesz, Köszönöm, köszönöm.

— Nines mit köszönnie, asszonyom! Mi sem váltót, sem irást nem kérünk!

II.

És megkezdődött az áldozatok sora. Állást keresett. Négy hónapi fáradságos utánjárás után végre alkalmazták is egy nagyobb áruházban pénztárosnőnek. Mielőtt férjhez ment, akkor is ez volt a kenyerere.

Rokonai nem voltak, tehát könnyen kitephette magát a régi környezetből. Hogy teljesen szakithasson a multtal, még a lakást is felmondotta. Azt mondta, hogy férje után utazik a külföldre. Ismét a leánykori nevét vette föl. A város külsején vett új szállást. Leányát pedig elhelyezte valami olcsó nevelő házban. Nines már egyéb gondja, minthogy az adósságot visszafizesse.

Folytak az évek. Mennyi kint termettek számára! Régi ismerősei azt tudták róla, — hogy eltűnt. Hátha férje mégis ir? . . . Akkor a leveleket visszaküldik, mert a „czimzett ismeretlen helyre költözött“. Folyton emiatt aggódott.

„Életjelt nem adok magamról többé, hanem — ha csak a halál idő előtt el nem ragad — visszajövök, vissza hozzád, és visszahozom, vissza neked a fényt, a pompát a szerencsét.“

Ezt írta levele végén.

— Eh! de hátha azóta eljött érte a halál. És ő a halálkín óráiban irt nekem, talán hitt engem, várt engem . . .

érdemesnek a segélyzésre, avagy arra, — hogy őt valamely családba, vagy műhelybe való föl vételre tudánk és fognánk ajánlani.

Alapszabályilag ki léssen az mondva hogy csak azok részesülnek a felállítandó rabsegélyző egyesület állásaiban, a kik családjokban vagy magok rá vannak arra szorulva, s a kik, mint megtört lelkek, erre magukat teljes mértékben érdemeseknek mutatják.

Szükségesnek láttam, hogy e pár sorban ecseteljem a létesítendő nagy humánus egyesület alapgongdolatait.

A szabad emberi társadalmon van a sor, hogy könyörüljön meg a nem szabad emberek számalomra méltó társadalmán. A kor kívánalma ez mert mindenütt így látjuk a művelt külföld iegkülönbözőbb országaiban s így van ez hazánk több más vidékén is. Miért maradnánk hát e kérdésben messze a legjobbak háta mögött?!

A képviselőház legközelebbi ülése Pénteken, e hó 26-án délelőt 10 órakor lesz, melynek napirendjére a következő tárgyak vannak kitűzve: A lelkeszi jövedelem kiegészítéséről szóló 1898: XIV. t.-cz. végre hajtásához az 1899. évre szükséges póthitel engedélyezéséről és az egyetemek számára az 1897. évi XXV. t.-czikkel engedélyezett telekvásárlások és építkezések póthitelről szóló fedezésére szükséges póthitelről szóló törvényjavaslatok, a zárszámadásvizsgáló bizottság jelentése az 1898. évi állandó zárszámadásról, valamint az auldonai vaskapuszabályozás 1898. zárszámadásról és végül a gazdasági bizottság jelentése a képviselőház egyes hivatalnokainak illetményei rendezése iránti kérvényei tárgyában.

Hardois ur időközben visszalépett az üzlettől. A cég egyedül Sandrez Henri uré maradt, a kinek becsületét szintén lekötötte az adóssáért.

Észrevette, hogy Sandrez ur becsülésébe, melylyel őt elhalmozta eddig is, mindig több gyeengedség vegyül. Észrevette, hogy az az ember elpirul, valahányszor az ő pénzéhez kell nyulnia; hogy tétova mozdulattal fogadja el, mintha vissza akarná adni; hogy ajka remeg, de szólni nem mer.

Egyszer azt a kívánságát is kifejezte, — hogy szeretné látni Klárát . . . és úgy bánt vele, mint apa bánik a gyermekével.

III.

A nyolczadik év végén, komor novemberi estén, fájdalomdult arczu asszony állott Sandrez Henri ur előtt. Staudé Lujza volt. Sápadt, gyöngé, megtört nő.

— Nem leszek kész soha! Két évem van már csak, és még mindig ötezer frankkal vagyok hátralékban. Nem hoztam többet. Bocsásson meg.

Sandrez meghatottan tette kezét a vállára, mintha támogatni akarná.

— Kérem önt, ne beszéljen így. Milyen rosszul néz ki? Mennyire gyöttri magát. Pedig én mindent megtenaék önért, mindent . . .

Lujza nem is hallgatta, csak beszélt tovább.

— Klára beteg volt.

— Klára? Istenem!

A háboru.

jan. 23.

A vasgyűrű mind szorosabban övezi a burokat, a kik lassankint két tűz közé kerülnek. Spearman-Kampból, Buller főhadiszállásáról egymást érik a győzelmi hírek. a melyek Londonban nagyon is érthető örömet keltenek. Borzasztó csaták dülnek Ladysmith körül. Egyforma vitézséggel harcognak a burok és az angolok. Az utóbbiak a hónapok óta hőiesen tűrő és szenvedő bajtársaik felsvabadítására fáradoznak, az előbbieket csak sok emberélet árán engednek át egy-egy talpalatnyi földet. — A büszkeségében megsértett oroszán viaskodik most a szabadságát védő tigrissel. Az angol ágyuk tűzétől meggyulad a fű és a fojtogató füsttől a sánczárkokba vonulnak a burok. A mit a hadvezérlés kieszelhet, az mind össze működik itt.

Áltámadások, félrevezető tüntetések kelepcezésbe csalás, kirohanás, szuro ny t á m a d á s, . . . e m b e r e m b e r e l l e n, h ő s h ő s e l l e n. A ki hátrál, elveszít mindent. Az egyik félnek pedig vesztenie kell. Ezeryard az egész at, a mennyivel az angolok egy nap alatt, óriási feszteségek árán előbbre tudnak jutni. Rövidesen mégis odaérnek Ladysmith alá, akkor az ott bezártak is megkísérik a kirohanást, megremeg az ágyu dübörgésétől, a Tugela folyó vize megdagad az elesett hősök véréből és ha itt győznek a burok, Viktória királyné csapatai ezt a vereséget soha ki nem heverik.

— Három hónapig feküdt. A nevelőházban rossz a koszt, hisz olcsó. A lányka nő, fejlődik, elgyöngült egészen. Haza kellett őt vennem és ápolónőt is fogadtam melléje . . . Most már, hála Istennek! jobban van. Szegény gyermekem! . . .

Nem tudta tovább visszafojtani könyeit-hangos zokogásban tört ki.

Sandrez Henri letérdelt eléje és keze után nyult. Elvonta előle.

— Tehát nem bizik bennem?

— Oh igen, hisz ön oly jószívű volt mindig hozzám. Bocsásson meg.

És odatette kezét a kezébe.

Henri energikus, nyugodt arczu lángba borult.

— Oh, ha ön a szivembe láthatna. Hallgasson meg, már ugyis oly régen hallgatok. Igen, szeretem önt, csodálom önt, mint egy szentet!

— Lássá, azóta sok év elmult már, s mégis semmi hír felőle, nyolcz év alatt sem vissza nem tért, sem nem irt. A törvény szerint ön ismét szabad. Ha ön is úgy akarja, feloldják mind azt a köteleket, a melyek még hozzá fűznek.

— Ah, milyen borzasztó tud lenni!

— Gondolja meg, — folytatta Sandrez — és gondoljon Klárára. Az is ugy robotoljon a kenyérért, mint ön? Vagy még az apja terhét is viselje? Az a szegény gyerek. A Kláricza kedvéért hallgasson meg engem!

— Ne szóljon többet Sandrez ur, ne vigyen a kíséretbe. Oh csak visszatérne már Marcell!

Egyről-másról.

Caeresznyeafa.

Hess te, jgó, a fáról,
A cseresznyefáról!
Nem hallottál sohase
A kis Ilonkáról?
Nézzé meg az ember.
Bizony mind megennéd
En is szeretem ám,
A piros cseresznyét!

— Hiszen jut is, marad is,
Édes jó Ilonkám!
Tudod: van egy kis fészken
Van egy kis fiókám.
Hadd csipek még egyet,
Mikor ugy szereti;
Dalolok majd érte,
Hadd vigyem el neki!

Száz éves asszonyok.

Magyarországon körülbelül 1,173.000 hatvan éven túl levő ember van, de azoknak a száma, akik a századik évüket betöltötték, természetesen igen kicsiny.

Érdekes, hogy a nők közül kerülnek ki nagyobb számban a szerencsés halandók. Lásd, hogy kik a legöregebb magyar asszonyok.

A sorozatot öv. Thiermann Alajosnéval kell kezdenünk, mert ő Magyarországon a legöregebb asszony. Ungváron lakik fiánál Thiermann Samu szőlőbirtokosnál s most száz kilenc esztendő. A mathuzsálemi kor már nyolcz esztendeje megfosztotta szemé világtól. De olyan nagy a kéziügyessége, hogy teljes vakságának dacára még mindig maga varogat maga fűzi be a czérnát a tű fokába. Rendkívül élénk kedélyű, tevékeny és minden iránt érdeklődő.

Kezét tördelve ég felé kiáltotta ez utolsó szókat. Emberekben nem, csak Istenben bízhatik ő, a szegény cserbenhagyott asszony. Oh mily erős volt ő a bizalmában.

IV.

Álmatlanul töltötte az éjet. Szíve erősen dobogott. Sandrez ur könyörgő arca folyton szemé előtt lebegett. De nem egyedül. Mellette ott lebegett szintén a férj arca, a bübeseit, de elégtételre készféréjé, a ki a távolban épp ugy szenved, mint ő; éppen ugy küzd, mint ő, éppen oly hiven szeret, mint ő.

Hitt, bizott. Marzell visszatér. És ha szegényen is, ha megtörtén is, de előtte becsülete lesz. Ő mindent feled; hisz jóvá teszi a hibát, akármennyi nélkülözésbe kerül is.

V.

Reggel van. Csengeznek. Lujza nyit ajtót. Barnult arcu, deres fejü ember áll a küszöbön. A nő felsikolt:

— Marzell! Te vagy? Te édes jó uram!

— Lujzám, szentem! És ez Klára? Mi ilyen nagy vagy! Milyen szép lettél!

Csók és ölelés. Ezek a csókok, az ölelések feledtette mindazt a kint, mit eddig megadón viselt, s megnyugtatta lelkiismeretét, — mely miattuk háborgott.

— Lujza! . . . Klára! És a becsület! Ismét megvagytok. Ti hárman szenteim! Nem nem lehet az. Ti nem szerethettek engem! Ti nem becsáthattok meg nekem! Elutazom én megint. Csak azért jöttem, hogy vissza-

Aki korban utána következik, Budapestén él. Adamek Mária a neve, 1795 ben született, tehát százöt esztendő. Korához képest látszólag nem nagyon gyenge. Tizenhat esztendeje él már a szegények házában; nincs senkije a föld kerekén, minden rokona és hajdani ismerőse a föld alatt pihen már. Leányak mondja magát. habár harminczhárom esztendeig közös háztartásban élt egy morva emberrel, akiről később megtudta, hogy felesége és gyermekei vannak. Ekkor aztán elhagyta őt, mert nem fért a lelkéhez, hogy a más asszony urával éljen együtt. Nagyon vallásos nő s nemcsak a Máriacelli bucsujáró helyet kereste fel több ízben, de Jeruzsálemba is elzarándokolt, hogy az üdvözítő sírjánál imádkozzék.

Van ott a szegények házában egy másik korbelti társa is: Rainer Lujza, ki már most százharom esztendő. Hosszuéletű családból származik: az anyja kilenevennyolc esztendőt ért meg, a testvére pedig nyolcvankilencet. Már négy esztendeje nem járt kint az utcán. Enni is alig tud már s csak leveskén és kávéban tengődik. A szabadságharc idejében ötvenegyesztendő volt, de az ő magányába nem jutottak el a nagy események hullámai.

Budapesten van még egy harmadik mathuzsálemi korban levő asszony is: özvegy Altman Ignácné, ki százharom esztendő. A Dohány utcában lakik dédunokái között. Nagyon gyenge már, kilenc év óta járni sem tud. Béna és vak s egész nap egy karosszékekben üldögél; nem emlékezik már semmire s olyan magával tehetetlen, mint a gyermek.

Miskolcon is él egy tisztos matróna, ki már megérte a századik évét. Singer Ábrahámné a neve. Most is egészséges és

adjak mindent nektek. A tietek mindez, amit szereztem, nektek szereztem. Én edeseim, én drágáim!

És elővette a régi utitáskát, és kivett belőle sok csomó amerikai bankjagyet.

Megpihent azután. Lecsillapult a viszontlátás izgalma. Elbeszélte a nyolcz év történetét. Dolgozott szakadatlanul. Könyvelő volt Newyorkban, azután egy szénkereskedő-cég ügynöke. Ő maga is kereskedett. Üzlete jól bevált. Ime, ma van pénze, van vagyona! Hányszor irt haza! De visszajöttek a levelek hogy „czimzett ismeretlen helyre költözött”. Végre önmaga jött. Kereste — és megtalálta őket.

Mikor egyedül maradt férj és feleség, akkor elbeszélte Lujza is a nyolcz év történetét. Klára arról semmit sem tudott, nem is szabad tudnia. Sirva hallgatta a férj.

— Tehát senki sem tud róla. Hardois és Sandrez a te kedvedért irtalmat gyakoroltak irántam. Oh, ez sok! Mennyit szenvedtél miattam, te drága, szent asszony?

— A férj becsületéért szenvedni kötelessége az asszonynak!

Délután Sandrezhez ment Lujza, és leolvasta asztalára a még hiányzó ötezer dollárt. Sandrez elsápadt.

— Visszajött Stanié?

— Igen uram! — és hálásan tekintett rá. — Majd el fog jönni, hogy ő is megköszönje az ön jószágát. Dolgozott, szenvedett, küzdött, míg jóvá nem tehette hibáját. Isten áldja önt, uram!

korához képest bámulatosan eleven. Emlékezőtehetsége is teljes épségében megvan.

Ebben a tekintetben még bámulatnáméltóbb Hank Katalin temesváromi földbirtokosnő, ki szintén hasonlóan magas életkorban van. Az idő azonban nem árta meg sem az egészségének, sem a jó kedvének. Szinte fiatalos eleveniséggel serénykedik most is a gazdaság körül. Ez a tisztos matróna kétszáznyolcvanhárom unokáját ringatta a bölcsőben. Száznegyvenkettő ma is él közülök.

Vidéki hírek.

— Gyilkos pálinka. Pécsi tudósítónk írja: Gyuricza István baracskai gazdálkodó jókedvűen tért vissza kocsin Pécsről. Utközben Nagy Sándor cselédjét is folyton kínálta pálinkával; a fiatal, alig 15 éves gyerek az egész üveg pálinkát egyszerre kiitta, úgy hogy alétan esett össze. Gazdája még ott is töltötte belé a gyilkos italt s mikor haza értek, az eszméletlen gyereket az istállóban a szalmára fektette le. A fiu azonban pár óra múlva meghalt. Az ügyben a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— Gyilkosság adósság miatt. Pásztórol jelentik, hogy ott egy gyilkosság nagy izgalomban tartja az egész község lakosságát. Kohlmann kékfestőmester és felesége egy festékes vízzel telt teknőbe fojtották Popes János szomszédjokat, mert ezer forinttal tartozik neki s nem akarták megfizetni. — Popes János négy napig volt a festékes vízben. Akkor kivették, szétdarabolták és az üstben megfőzték. A megmaradt husfoszlányokat a ház mellett levő kis patakba eresztették, a csontokat pedig szétörték és megőrlték. A vizsgálóbíró e vallomásra letartóztatta a gyilkosokat, a kik most fogságban vannak.

— Nagy botrány egy hangversenyen. Lembergben — mint nekünk táviratozzák — Szlavianszky orosz daltársulatának hangversenyén óriási botrány történt. A mint az orosz dalok énekébe belefogtak, záptojások repültek a színpadra s a jelenvolt lengyelek rázendítettek a „Nincs még veszve Lengyelország” czimű dalt. A közönség körében óriási pánik támadt, mert kívülről a tömeg az ablakokat kövekkel hajigálta be. Az utcán a rutén és lengyel ifjak verekedni kezdtek és a rendőrség csak nagy erőfeszítéssel vetett véget a vérengzésnek. Huszonkét lengyel egyetemi hallgatót tartóztattak le.

— Gyilkos ügyvéd. Aradmegyében nagy izgatottságot keltő hírről értesít bennünket tudósítónk táviratilag. Aradhegyaljai Baraczkai községben dr. Nagy Lajos ügyvéd ma délután összezőrdült valami pörös ügy fölött Pestrilla Vazul földművessel. Szó szót ért, végül az ügyvédet egészen elragadta haragja és előrántotta kését s azt Pestrillának mellébe döfte. A földműves nyomban összerogyott, — a szurás halálosan érte. Az eset híre intőtűzként terjedt el a faluban s az előhívott csendőrök rövid kihallgatás után Nagyot letartóztatták és Aradra kísérték.

— Eltűnt becsi leány. Egy fiatal szép becsi leányt keresnek kétségbeesett szülői. A leány már mult év szeptember 6-dikán elment hazuról. Ruháit meg is találták a Duna partján, de mindamellett nagy oka van atyjának azt hinni, hogy nem lett öngyilkos, sőt annak olyanok is, akik a leányt látták Bécs

ben. Ismertető jelei az eltűntnek a következők: Othon Ladynak nevezték, 23 éves, középnagyságu, tojásdad arcu, sötétkék szemű, vonásai szabályosak, ugyszintén szája is. Orra hosszas, haja nagyon hosszú és barna fogai szép fehérek. Termete karcsu, kezei kicsinyek és bal füle alatt forradás van, orrgyökere mellett pedig alig észrevesető kis gödreceske. Eltűnése alkalmával fehér és zöld csikos félselyem derék, fekete öv, fehér alsó szoknya, világosdrapp harisnya volt rajta, fehérneműiben pedig M. F. monogramm. Beszél németül, csehül, franciául ésolaszul. Érti a könyvelést és gyorsírást, szépen játszik a citerán és varrógéphez is ért. Ki valamit tud a leányról, forduljon Freund Zsigmondhoz Bécsben (III. Hintere Zollamtstrasse 9.)

NAPI HIREK.

Debreczen, január 23

— **Dóczy Gedeon jubileuma.** Megemlékeztünk már arról a szép mozgalomról, melyet Debreczen urasszonyai indítottak maguk között, volt tanárunknak Dóczy Gedeon leányiskola igazgatójának negyven éves jubileuma megünneplése alkalmából. A mozgalom élén Debreczen legelőkelőbb hölgyeit látjuk, kik nemes szívök háláját impozáns módon akarják kifejezésre juttatni. Nem elégsznek meg az ünnepélylyel, a muló fény és csillogás helyett maradandó emléket akarják a jubileumnak, összehordják filléereiket s alapítványt tesznek az ev. ref. felsőbb leányiskola számára, mely alapítvány hivatva lesz egyfelől arra, hogy a Dóczy Gedeon nevét hirdesse nemzedékről nemzedékre, másfelől pedig, hogy szegény sorsú leányoknak tanulmányaik elvégzését könnyebbé és lehetővé tegye. E célból egy felhívást bocsátottak ki, melyben fölkéri Dóczy Gedeon volt tanítványait és barátait hogy a fent leírt célra szánt bármily csekély adományukat 1900. márczius hó végéig Gondi Sándor ev. ref. felsőbb leányiskolai tanár címére (Debreczenbe) küldeni sziveskedjenek, hogy így az ünnepély 1900. május hó folyamán megtartható legyen.

— **Jóváhagyott közgyűlési határozat.** A városi közgyűlésnek a katonai élelmezési raktár elhelyezésére vonatkozó határozatát a belügyminiszter jóváhagyta, s az erre vonatkozó leiratot ma küldte meg a város előljáróságához.

— **Nincs tárgyalás.** A Biró féle csődügyet tegnap délután elnapapolván ma a törvényszéknél végtárgyalás nem volt. Üresek voltak a folyosók, hol máskor csak úgy lézeng a sok tanu, hozzátartozói, — nem lehet látni Kozma ur patriarchulis alakját sem, — szerencsére csak egy napig.

— **A járásbíró új főnöke.** A debreczeni kir. járásbíró újonnan kinevezett bírója dr. Kazinczy Gábor tegnap foglalta el állását. A bíróság személyezte a hivatalba lépés alkalmából melegen üdvözölte az új főnököt kire az ország egyik legnagyobb járásbíróvága vezetésének nehéz munkája vár.

— **Főolvasás a tanári körben.** A debreczeni tanári-kör látogatott gyűlést tartott február 20-án. A gyűlés napirendjét különösbbe érdekessé tette Sinka Sándor ev. ref. főgymn. igazgató főolvasása, a ki a legfontosabb külföldi tanügyi mozgalmakat ismertette. Főképp a reform. középiskolákkal foglalkozóit, melyek

azt a célt akarják megvalósítani, hogy közelebb hozzák egymáshoz, vagy ha lehet, egyesítsék a gimnáziumot, reáliskolát. Ehhez, valamint a többi fölvetett kérdésekhez élénk vita fűződött, melyben résztvettek Dóczy Imre a kör elnöke, Váradi Károly a kör alelnöke, Kardos Albert, Pogány Kornél s maga az előadó Sinka Sándor.

— **A vasuti posta új helyen.** A vasuti posta régi helyéről az indóház épületének nyugati szárnyából ma költözött át új helyiségébe a vasuti híd feljárója elé épített új épületbe. Holnaptól kezdve már az új helyen fog működni a hivatal s Popovics István postafőnök ez uton is felhívja a közönség figyelmét a helyiség változtatására.

— **Lelenczház Debreczenben.** Többször foglalkoztunk a Fehér-kereszt-egyesület Debreczen város hatóságához intézett ama megkeresésével, hogy az egyesület által városunkban felállítani tervezett lelenczház létesítését anyagi hozzájárulással tegye lehetővé. A tanács tegnapi ülésében foglalkozott a Fehér-kereszt egyesület kérelmével és egészen más irányu intézkedéseket tett. A lelenczház felállításának szükségét már a múlt év szeptemberében a városi tanács is tisztában van, hogy a városnak ezért a nemes és humánus ügyért meg kell hozni, a maga méltó áldozatát. Éppen azért a tanács ezúlszerűbbnek tartaná a lelenczház kérdésének megoldását úgy hogy az egészen különálló, a Fehér-kereszt-egyesülettől független intézmény legyen. Társadalmilag provokálja majd a debreczeni lelenczház-egyesület létesülését, amelyet aztán törekvésében nemcsak a Fehér-kereszt-egyesület által kért segítyekben, de jelentősebb s állandó anyagi támogatásban is részesítené. A maga kebeléből ki is küldött egy szűkebb bizottságot, amelynek feladatává tette, hogy az ügyet tanulmányozva, ez irányban készítsen javaslatot. A bizottság tagjai Roncsik Lajos tanácsnok elnöki tisztségében, Ábrahám László főügyész, Aczél Géza főmérnök, Szabó József főszámvevő és Bészler Károly tanácsnok. A tanács óhajtanáknak tartja, hogy a lelenczház ügye a márczius közgyűlésig megoldást nyerjen.

— **Elfelejtett rendjelek.** Érdekes leletnek jöttek nyomára a napokban a szegedi város-házán. A polgármesteri jegyzőhivatalnak volt ugyan egy régi iróasztala, a melynél a fél-év előtt felfüggesztett tanácsjegyző dolgozott. Ennek a hosszukás asztalkának a legalsó fiókja paitant föl — a tartalmával gazdagitván a volt jegyző egyéb hivatali örökséget. A fiók tele volt érdemrenddel.

Ott felejtett, elhalt érdemes férfiak érdemrendjei, a miket annak idején kötelességszerűen a hátramaradtak viszaküldtek a polgármesteri hivatalhoz, a honnét azt föl kellett volna küldeni minden egyes esetben a belügyminiszter utján a kabinetirodának.

Nyolcz-tíz év alatt elhunyt férfiak érdemjeleit találták meg itt elfelejtve egy rakáson. Összesen 11 darabot. A legtöbb Ferencz József rendjel. Van köztük olyan is egy, a melynek néhai viselője 12 év előtt hunyt el. Az egykor oly kedves drágaságok, melyek büszkén csillogtak érdemes viselőjük mellén, porosan heverték a fiókban összevissza. Egyiknek a volt gazdájára se emlékeznek, mert nincs megjelölve, hogy kié volt.

Most azután egyszerre küldik fel valamennyit a kabinetirodának.

— **A hejlesztési hivatal ügyforgalma.** Hogy milyen nagy munkát végzett a múlt évben a rend bejelentési hivatal világosan mutatja a következő kimutatás:

Az igtatóba érkezett közigazgatási ügy 1889: kihágási 633 db, melyeket mind elintézték. Cselédkönyvet, 768 at, ideiglenes cseléd igazolványt 218 at, igazoló jegyet 116 ot munkás igazolványt 114-et állítottak ki. Lakás változtatást 154657 bejelentési lapon jelentettek, míg lakás közlés iránti kérést 106398 esetben teljesített a hivatal. Szép nagy számok, melyek a hivatalnokok szorgalmáról tesznek bizonyosságot azzal, hogy egyetlen egy restantia sem maradt belőlük.

— **A kijátszott jegyes bosszúja.** Megemlékeztünk már e czímen arról az amerikai színezetű házassági pöréről, melyet Széll Erzsébet indított Erdéi János talyigás ellen kinél 10 hosszú esztendőtt töltött gazdaszonyi minőségben azon édes reménnyel, hogy majd egyszer Erdéi Jánosné lesz belőle. Reménye azonban megcsalta, mert Erdéi mást vezetett az anyakönyvvezetőhöz. Bosszúból mert Széll Erzsébet beperelte Erdéy 600 frt cselédbérért, a mely az egyezség szerint a teljes ellátáson kívül 10 év alatt járt volna neki. Az érdekes pörben ma volt az első tárgyalás a mezőrendőrségnél, hol mindakát pörös fél megjelenvén, erősen bizonyitgatta hogy neki van igazsága nem a másiknak. Széll Erzsébet, mint az magától értetődik, jobban bírta szóval, úgy hogy Erdéi végre is kérte a tárgyalás elnapolását.

— **Tetszik tudni, nem tudom jól kimagyarázni magam majd ügyvédet fogadok, kibeszéli az Erzsókot is, mondás kárörvendően kacintott hajdani gazdasszonyára, a ki azonban egy cseppet sem látszott megijedni, sőt szívesen beleegyezett a tárgyalás elnapolásába is. Így aztán az érdekes pör még tovább is folyik.**

— **Vétkes bukás.** Tegnapi számunkan megemlékeztünk már az özv. Veres Lászlóné csődügyéről, melynek tárgyalását tegnap kezdte meg a helybeli kir. törvényszék. A tárgyalás este 7 óráig tartott, mikor is az elnök kihirdette az ítéletet, mely szerint özv. Veres Lászlóné a csalárd bukás vádjá és következményei alól felmentetik, s az esetet vétkes bukásnak minősítvén ezért 100 korona büntetésre ítéltetik. Az ítéletben úgy a vádló, mint vádlott és védője dr. Király Péter megnagyodtak és nem felebbeztak, mint egyik reggeli lapársunk tévesen közölte.

— **Betörő banda.** A nyári lakok és pajták feltörésében utazó banda ismét megkezdve működését. Most pár nap alatt mintegy 4 vagy 5 nyári lakot és pajtát törtek föl. Így a dr. Somogyi Zoltán és Szepessy Gusztáv nyaralóit azonkívül a Kozák Mihály postakerti pajtáját, honnan egyebek között egy fejszét is elvittek, melyet aztán a Szepessy nyaraló feltörésénél használtak és a nyelét ott is felejtették a villában. Ez a jel mutatja hogy rendszeresen szervezött betörő banda vállalja a rendőrségi őrintézkedéseket, vakmerő garázdálkodást visz véghez. A rendőrség újabb erélyes vizsgálatot és nyomozást rendelt el a betörő banda ellen, melyet most már valószínűleg kézre is fognak keríteni.

— **A holttest** Tegnap este felé a Szécsényi utcán járó rendőr szeméi elé rejtélyes látvány tárult. Egy nő feküdt a hóban mozdulatlanul, élet nélkül. Rendőrünket is elhagyta erre hivatali nyugulma s csak rémes eseteknél megkoczkáztatható gyors lépésben iramlott a helyszíne felé. A nő mozdulatlanul fekszik, arca a hóban; szakadozott ruháira kísérteties fényt vet a közelben lobogó gázláng míg a környéket sejtelmes köd és néma csend üli meg, melyet nem zavar sem a távoli est harangszó bugása, sem a gulyák méla kolomphangja sőt még a pásztor furulya hangját sem hozza el a kőszá szellő! A mi határozottan nem volt szép tőle. Mert így rendőrünknek egész prózai környezetben kellett lehajolni az életelen nőhöz. Költi, költögeti, rázza rázogattja nem ábred és nem szól. Halott! s a rendőr már indulni akar jelenteni áoközponon, hogy.

— Kérem igen szépen egy női hullát lettem mikor a halott asszony föltámadva talvilági hangon susogta a hóban:

— Nem iszok többet!

— Ijnyee! . . . stb. mondja rendőrünk s oda intvén egy talyigást, a holttestet felteszik az alkalmatosságra s viszik a központhoz. Be is vitték de ónagsága úgy jól talált lakni szesztartalmu folyadékokkal, hogy egész ma reggelig még csak azt sem tudta megmondani hogy hívják s csak akkor nézett nagyot, mikor felébredt a pricscsentalálta magát! Persze mihamarabb megkapta a felvilágosítást, sőt hogy nagyobb hitele legyen a dolognak még 5 korona erejéig meg is büntették. Ez kissé kellemetlenül esett neki s azt mondják, hogy mikor haladt lefele a lépcsőn hát így nyilatkozott volna:

— Becsületesre mondom nem érdemes berugni!

— **Véresre vert inas** Péntek István 14 éves eszmadia inas tegnap egy kis köszörű követ kínált megvételre Papiszák János fűvészkert utcai köszörűs mesternek. Papiszák minden ok nélkül a gyermeket öklével anyyira olverte, hogy orrát és száját a vér elborította.

— **Milyen a jó színház?** A nemzeti színház újra építése ismét szönyegre került s nagyban tanácskoznak Pesten, hogy hova is építsék hát az új nemzeti színházat. Szombaton is tartottak egy ilyen értekezletet s azon Podmaniczky báró így fejtette ki, hogy milyen a jó színház:

— Nem az a jó színház — mondotta — amelyben minden ember annyi jegyet kap, amennyit akar, mint most a Nemzeti Színházban. Hanem az a jó színház, amelynek előadására csak nehezen kapnak jegyeket jó pénzért is. Másképpen volt az, a mikor én voltam a színház intendánsa. A premierekre akkoriban hetekkor kellett előjegyeztetnie magát annak, a ki az ujdonságot látni akarta. Téves az a nézet, hogy azok, a kik kétszer háromszor nem kapnak jegyet, végre lemondanak és kíséreltet sem tesznek jegyeket szerezni. Negyedszer, ötödször megvadulnak és mindentelkövetnek jegyeket szerezni. Én annyira meg voltam ettől győződve, hogy a bemutató előadásokat megelőző egy, vagy két nappal, ha áttam, hogy vah még ötven, vagy száz jegy, kivettem a pénztárból én ingyen szétosztottam, csak azért, hogy a későn jelentkezők ne kapjanak . . .

A mikor a báró e passzushoz ért, odahajolt szomszédjához és a fülébe sugta:

— Ez a kis multság nekem 24.000 forintomba került ám.

— **A szerelem.** Nem csak a palotákban és kunyhókban, de a Kefegyárakban is virít a szerelem vérpiros rózsája s tuskéje jobban szur még a legszurósabb serténél is. Szomoruan tapasztalják ezt most az egyik kefégyár hajadonjai, kik közül valami huszan borzasztó szerelemre gerjedtek egyik külvárosi Don Juan iránt. Nem bírtak a nagy szerelemmel s mindent elkövetett mindogylk, hogy a bálványt magának szerezzék meg. A bálvány pedig hajlott jobbra is balra is, úgy, hogy a kefégyárban napirenden voltak a hajbakapások és véres karmolások a szerelmes szívű hajadonok között. Így aztán nőtt, nőtt az elkeseredés, míg végre tegnap este munka után kitört a nagy szerelem s a lányok hazafele menet a Miklós-uteza végén összeverekedtek. Volt nagy kiabálás, vitatás, hajtépés, karmolás, sőt az öklök is erőlyesen működni kezdtek. Ugy hogy a közelálló már-már komolyan kezdtek félteni a lányokat egymástól, mikor hirtelen ott terem a bálvány s a verekedők közémegyen esztitani őket. — Hanem ugyan bevetette a keféte, mert a lányok most megnekiesetek szívök bálványánaks előbb leszedve réla a keresztvizet is borzasztóan elpáholták, úgy hogy Don Juan urnak menekülni kellett. haladt is a kis fiatal, de a lányok megutána s ki tudja nem verik-e szerelemből agyon, ha henemugrik egy «házbá.» Ezzel asztán vége lett a hajtvadászatnak mert a nagy szerelemnek is és már a kefégyárban minden csendes-legálább egy ideig még a Don Juan újra hódító képes leendői

Multság.

Farsangi naptár.

Január 27-én. A polgári kör bálja »Bika« szállóban.

Január 27-én Tüzoltóbála »Margit«-ban.

Február 1-én. A jogász és tisztviselői körjelmez estélye a »Bika« szálló disztermében.

Február 3-án. A vasuti gépműhely tagjainak jelmez estélye a »Bika« szálló disztermében.

Február 3-án. A postások bálja A Koronában.

Február 4-én. Az »Iparos kör« bálja a »Bika« szállóban.

Február 7-én. Máv. altisztek bálja a »Bika« szállóban.

Február 9. A veres-kereszt egyeslet mulatsága a »Bika« szállóban.

Február 17. Az izr. nőegyeslet bálja a »Bika« szállóban.

Február 18. Az iparos ifjuság bálja a »Bika« szállóban.

Február 27-én. A tűzoltók bálja a »Margit« disztermében.

Márczius 3-án A kereskedő ifjak táncestélye a »Bika« szállóban.

Színház.

HETI MŰSOR.

Keddén, jan. 23-án bérlet 96. szám «C» — T. Halmi Margitnak betegsége utáni első felléptéül: A kis lord. Vigjáték 3 felvonásban.

Szerdán, jan. 24-én bérletszünetben, fényes kiállításal, új diszletekkel és jelmezekkel, ujdonságul először: A görög rabszolga. Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerzette: Sidney Jones.

Csütörtökön, jan. 25-én bérlet 97. szám «A» — másodszer: Ugyanez Pénteken, jan. 26-án bérlet 98. szám «B» — harmadszer: Ugyanez.

Szombaton, jan. 27-én bérlet 99. szám «C» — negyedszer: Ugyanez.

Vasárnap, jan. 28-án két előadás; délután 3 órakor félhelyárakkal: Nánai Népszimű.

Este 7 és fél órakor bérletszünetben: Huszárcsinny. Eredeti népszimű 3 felvonásban.

Bernardó Montilla.

Nagyon kis közönség nézte végig tegnap este Echeagaray Bernardó Montilláját. Pedig hát Echeagaray ma nagyon is számottevő alak a világ irodalomban a dráma terén. Problemái nagyon érdekesek, meséi drámai momentumokban gazdagok, nyelve pedig oly szingzag, oly pazar, mint tavasz végén a rét, melyen ezer meg ezer édes megkapó szín látszik. De hát tegnap nem lelkesült a közönség érte s a bérlőkön kívül alig alig volt más valaki. Látszott is némi kedvetlenség a szereplőkön, bár az előadás maga sikerült. Komjátthy a czimszerepet alakította nagy hatással és meglehetősen igazsággal, bár néhol elragadta heve s ismét pózolt, ismét olyan páthosszal szavalt a mit a legnagyobb erővel kellene neki levetni mert mint művészek nagy hátrányára van. Fáy Flóra gyönyörű szép volt, s szerepét nagy hatással játszotta meg. Ugyszintén Komjátthiné is, kinek nagy művészete még a nem neki való szerepben is szillogott. Barth a Gonzalóban egyikét adta a tőle megszokott jó alakításoknak. De leginkább meglepett Tóth Elek, ki Don Ricardó szerepében teljesen kidolgozott, befejezett alakítást nyújtott. Mintha kieserített volna. Hibáit rossz szokásait elhagyta; a nyugodt, öntudatos színészt láttunk benne tegnap, ki tisztában van mindennel a mit tenni és mondani fog. Örömmel és jól eső megnyugvással mondjuk ezt róla s most már mindig ilyet várunk tőle.

* A görög rabszolga bemutatója holnap minden bizonynyal telt ház előtt lesz. Erre vall legalább az a nagy érdeklődés melyet a közönség iránta mutat. Sidney a debreczenieket is meghódította a Gésák kedves dalaival s most annál nagyobb érdeklődéssel várjuk a másikat, a görög rabszolgát!

Különfélék.

Szép kilátások.

— Mi a szándéka kisasszony, férjhez menni, vagy szabadon maradni?
— Különös kérdés: mindkettőt szándékozom tenni.

Fenyegetés.

— Anyit mondok, kis csirkefogó, ha este még egyszer az ablakunk alatt látlak, feleségül veszed a lányomat!

Elszólta magát.

Vilma: Oly váratlanul jönajántata. Nyal ka ur, de jól van beszéljen a mamával.
Kérő: Nem lesz-e jobb, ha az ökröt szarvánál fogom és mindjárt a kedves atyival szólok.

A mai fiatal ember.

— Kanda ur, hát ön miért nem táncol? mit ül itt magában a zugban? hiszen ön még fiatal ember.

— Hja, kérem alásan, én nem tánczlok, csak nagyritkán, akkor is csak egészségi szemoontból, ha például nagy náthám van, hát zkkor izvasztóul ropog egy-egy csárdást.

CSARNOK.

Az utolsó keringő.

— Elbeszélés. —
 A fiúk szerették Anikót és valami különleges lénynek tekintették, a kihez csak illedelmesen, megmosakodva és kiöltözködve szabad közelíteni és aki előtt nagyon, de nagyon jól kell viselniük magukat — hanem nem kevésbé örültek, mikor elmenekülhettek előle, vissza az ő világukba, a pajkosság és elevenség világába, a hol szabad futkosni ugrálni, kiabálni, verseny vigadni. Ilyenkor Anikó csak távolról csodálta őket és álmélkodott, hogy ilyenek tudnak lenni; de hogy ő maga is ilyené legyen, azt a kívánságot sohasem érezte lelkében. Anikó nem járt iskolába, sohasem vitték színházba vagy más nyilvános helyre, még nyáron sem, mert a nyarat a Cseh-erdőben töltötték, hol a papájának nyaralója állott egy régi nagy park közepette egyes-egyedül.

Itt lett tizenhétéstendős.
 A ki látta őt, megállt és megbámulta. Valamennyi bája és szépségvonása a Kellérlányoknak találat adott az utolsó Kellérlány arczán. Ritka szép egy leány volt: tökéletes hasonmása az anyjának, de sokkal szebb. Atyja boldog is volt, szenvedett is ha reá tekintett. Szegény ifju nejét vélte látni leányában és azt siratta benne. Anikó mindig fehér ruhában járt. Bőre is fehér volt és al látszó és ragyogó, mint a gyöngyház. Sötét nagy szemével vágyakozón tekintett maga körül; pillantása hasoulított a meglőtt özikéhez.

De legszebbek voltak a kezei. Keskeny gyöngéd, hajlékony kezecskék, a legszabályosabb arányuak, minőt csak kívánni lehet. Gyöngye ujjai egyikén nehéz aranygyűrűt horodott, halvány zafirkővel, gyémántokkal körítve. Valóság halászyűrű a leány ujjához képest. Mindenkinék rá kellett néznie.

Am a fiúk is fölcseperedtek. Az egyik már jegyben is járt, vagy legalább is volt már volt választója. Hivatalosan Szilveszter estélyén tartják meg az eljegyzést.

Erre az estére nagytársaságot hívtak, sőt zenét is rendeltek. Majd tánczolvá lépnek át az új évbe.

Anikó és a papája is eligérkeztek, noha Anikó nem tudott tánczolni, s nem is volt szabad neki. De hiszen nem is volt az nál hanem csak egyszerű házi mulatság, a milyen tánczolhatnak, a kik éppen akarnak.

A vacsora úgy folyt le, a hogy az ilyen családi ünnepély vacsorái rendszeren lefolyt szoktak. A hal és pecsenye közben történt meg az ünnepélyes kijelentés; persze mindenkit nagyon meglepett, mindenki nagyot nézett, senkinek sem volt sejtelve róla. Pedig hát az egész város beszélte már, és ők maguk nem egyszer mérlegelték, hogy ki jár jobban vele: a lány-e, vagy a férfi?

Miután a meglepetésből felocsudtak, hamar végére jártak a vacsorának. Az öregek kártya közben, a fiatalok tánc közben akarták köszönteni az újév első percét.

A jegyesek kedvesen tekintettek egymásra, noha a szerelemnek nem sok áruló jele akadt pillantásokban; talán feszélyezte őket a sok szülő jelenléte. Anikó papája is a kártya asztalhoz telepedett. A leánya felől teljesen nyugodt lehetett, az bele fog ülni egy zsolyéba és nézni fogja, hogy mit csinálnak a többiek. De felizgatni egy cseppet sem fogja magát. Tánczról pedig még kevésbé lehetett szó, hiszen nem is tud tánczolni a lányka. És valóban, aligkeltek fel az asztaltól Anikó már beletelepedett a bőrpárnás karos székbe, melyben a gyöngéd leányalak szinte elveszett. A szék a szalón ajtajában úgy állott, hogy abból az egész termen hosszában végig láthatott; a zenészeket ss, a tánczosokat. És valóban egyedül maradt ott Anikó; hogy nem tánczol, azt ugyis tudták róla, tehát nem is zaklatták kérdésekkel, vele csevegni pedig senki sem ért rá a fiatalok közül. Hiszen még csak kezdetén volt a tánc és mindnyájan fel voltak lelkesülve, mind-

nyájan lázban égtek. Kivált a menyasszonyt fogták körül, mindenki számot tartott a szerencsére. A vőlegény tánczolta vele az első keringőt, azután a többiek kerültek sorra. Ő tehát ottlézengett tétlenül. Mit csináljon? Lesse a menyasszonyát? Azt csak nem teszi. Még féltékenynek hinnék őt! Pedig büszke volt arra, hogy ő előkelően nyugodtnak lássék és egy csöpet se szerelmesnek. Átment hát a másik szobába és ott találta Anikót egyedül a fotelben. Éppen kapóra. Leült melléje és csevegni kezdett vele.

Alig ismerték egymást. Midor utójára találkoztak, akkor Anikó még csupa gyerek volt.

— Szervusz Anikó! képelem, hogy unatkozol itt egyedül.

(Vég köv.)

Zene-estélyek.

A Bika kávéházban szerda: Rác Károly szombat: Magyar Testvérek vasárnap: Veress Tóni.

A Bika étterem kedd: Veress Tóni csütörtök Magyar Testvérek vasárnap: Rác Károly.

A „Balaton” kávéházban hetenkint kétszer csütörtökön és Vasárnap csigányzenekar játszik.

Az „Angol-Királyné” kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök és Péntek este Rác Károly. Vasárnap felváltva Rác és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

A „Központi kávéházban” naponta felváltva Rác Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

A „Magyar- király” kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rác Károly és Kiss Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara játszik.

„Corsó”-kávéházban zeneeste hetenkint is szor. Hétfőn Magyar Testvérek, Szerdán Kiss Béla és csütörtökön Rác Károly zenekara játszik.

Bérekcsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	20
1/4 órára	60	30
Egy egész órára	80	40
Minden következő órára	40	20
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	10
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	25
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőknél (vallásunkonbuzg nélkül), ha a végítéshez a templomban történik, átemetőbe és vissza	2	1
A háztól a mezen a temetőbe ki és vissza	1	20
A színház: » menet	60	30
A színházból jövet	80	40
A kocsis vasúti indóház vagy raktházhoz nap pal enet vagy jövet kéai táskával	50	25
éjjel	80	40
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, legazesszár, kertészeti egylet és gózzalomhoz menet vagy jövet	50	25
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	40
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai löveldehez menet vagy jövet	50	25
menet és jövet egy órai várakozással	1	20
minden következő órára	60	30
Külöb három- és lövésártésre oda és vissza egy órai várakozással	1	20
minden következő órára	40	20
Katonai lakanyához és katonai löveldehez menet vagy jövet	50	25
menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	40
minden további órára.	40	20

Meghívó.

A h.-bösszörményi Részvénytársulati Takarékpénztár.

XX-ik évi rendes közgyűlést

1900. év február 6-án d. e. 9. órakor H.-Bösszörményben a volt kerület házában levő üzlethelyiségben tartja, melyre a t. részvényesek az alapszabályok 15. §-ára hivatkozással ezennel meghívtnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. A Közgyűlés elnök ad hoc választása.
2. Igazgatóság, felügyelő bizottság jelentése, mérleg előterjesztése — és a felmentvény megadása.
3. Osztalék fizetése idejének megállapítása.
4. Esetleg beadandó indítványok tárgyalása.
5. Három tagu bizot ség választása a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.

H.-Bösszörmény, 1900. január 18.

Az igazgatóság.

15. §. A közgyűlésen minden részvény egy szavazatra jogosít, azonban saját részvénye után legfeljebb 10, és meghatalmazás után szintén 10 szavazatnál többet nem gyakorolhat senki.

Azon részvényesek, kik a közgyűlésen személyesen vagy képviselőik által jelen lenni akarnak, kötelesek részvényeiket le nem járt szelvényeikkel együtt, legkésőbb a közgyűlési határrapon a közgyűlés kezdete előtt egy órával a h.-bösszörményi részvény-társulati takarékpénztárnál H. Bösszörményben két példányban készített jegyzék mellett letenni, vagy azt tanusítványgyal igazolni, s e tanusítvány ugyancsak jelzett ideig és helyen átadni, hogy a közgyűlés tartamáig részvényeiket vagy valamely kir. közjegyzőnél vagy hatóságnál letétbe helyezték.

A letéti jegyzék vagy a tanusítvány átvételéről szóló elismervény annak megjelölése mellett, hogy hány részvényt képviselnek — e félnek kiadásán, az a közgyűlésen igazoló jegyül szolgál.

Jegyzet. Részvények letéthez a H.-Bösszörményben az intézőnél Budapeston a magy. orsz. központi tak. pénztárnál és a magy. ipar és kereskedelmi banknál

Közgazdaság.

Budapesti gabonafőzséde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég —
— lentése. —

Debreczen, január 23

Készáru tartott

Okt. buza	7.80 - 81.
Okt. rozs	6.38 - 39.
Októberi zab	504 - 05
új tengeri 1899	4.96. - 93

Allatvásár.

Bécsi sertésvásár. A st.-marxia központi vásárcsarnokba ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 10658 darabot, ebből a vásár elején folyajtottak. Fintal sertést 4151 darabot magyar hizott sertést 5751 darabot, összesen 9905 darabot. Kezdetben az irányzat élénkebbn bagyadt volt.

Jegezések: kilogrammonként élő súlyban (fogyasztási adó nem számítva). Első reudü sertés 38-39¹/₂ kr., kivétel — kr., közép minőségű 37-38 kr., könnyű sertés 35-37 kr. fiatal sertés 34-42.

I. Készáruüzlet.

Eladatok:

Buza. Tiszavidéki: 1500 mm. 80 k. 8 forint 60 krajczáron 5000 mm. 80 k. 8 forint 0 krajczáron, 100 80 k. 8 forint 30 krajczáron, 100 mm. 80 k. 8 forint 25 krajczáron 100 mm. 70 5 k. 8 forint 35 krajczáron, 30 mm. 80 k. 8 forint 10 krajczáron, 360 m n. 797 k. 8 forint 70 krajczáron, 200 mm 79085 8 forint 30 krajczáron, 100 mm. 794 kr — rint 25 krajczáron, 300 mm. 79 k. 8 forint 10 krajczáron, 100 mm. 792 k. 8 forint 22 és fél krajczáron, 200 mm. 79 k. 8 forint 20 krajczáron, 100 mm. 794 k. 8 forint 20 krajczáron, 500 mm. 79 k. 8 forint 40 krajczáron, 400 mm: 795 k. 8 forint 20 krajczáron, 100 mm. 79 kr 8 forint 15 krajczáron, 100 mm. 785 k. 8 forint 25 krajczáron, 250 mm. 785 k. 8 forint 25 krajczáron, 150 mm. 78 k. 8 forint 15 krajczáron, 400 mm. 78 k. 8 forint 16 krajczáron 100 mm. 78 k. 8 forint 10 krajczáron 570 mm 78 k. 8 forint 05 krajczáron, 100 mm. 775 k. 8 forint 15 krajczáron, 550 mm. 775 k. 8 forint 15 krajczáron, 300 mm. 76 k. 8 forint 90 krajczáron, 300 mm. 76 k. 7 forint 75 krajczáron, 100 mm. 755 k. 7 forint 90 kr. n, 100 mm. 75 k. 7 forint 85 krajczáron 200 mm. 735 k. 7 forint 70 krajczáron mind három hónapra.

Erdélyi: 100 mm. 785 k. 7 forint 90 krajczáron, 10) mm. 775 k. 7 forint 60 krajczáron mind három hónapra.

Fehérmegyei: 100 mm. 77 k. 8 forint 13 krajczáron, 1500 mm. 74 k. 7 forint 85 krajczáron mind három hónapra.

Rozs: 100 mm. 6 forint 05 krajczáron, 100 mm. 6 forint 20 krajczáron, 200 mm. 5 forint 90 krajczáron, 100 mm 6 forint 15 krajczáron, mind három hónapra.

Postmegyevidéki: 100 mm. 81 k 8 forint 20 krajczáron, 200 mm. 80 k 8 forint 35, krajczáron, 400 mm. 795 k. 8 forint 20 krajczáron, 10) m n. 79 k. 8 forint 15 krajczáron 200 mm. 79 k. 8 forint 30 krajczáron, 100 mm 788 k. 8 forint 05 krajczáron, 100 mm 785 k. 8 forint 10 krajczáron, 100 mm. 784 k 8 forint 15 krajczáron, 200 mm. 765 k. 7 fo- 75 krajczáron, 1800 mm. 758 k. 8 forint — krajczáron, 100 mm. 747 k. 7 forint 90 krajczáron 300 mm. 745 k. 7 forint 87 és fél krajczáron

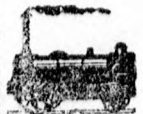
Kőbányai sertéspiacz. December 27. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 4000 kg-ron felülit — kr. Közép (páronkin 3000-3400 kg. súlyban) — kr. Fintal nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 41-41¹/₂ krig Fintal közép (páronkén 251-320 kig.) 42-42¹/₂ krig. Fintal könnyű páronkint 250 kigrig terjedő súlyban 43-43¹/₂ kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli súlyban) 41¹/₂-42 krajczárig, közép (páronkint 240-260 kilogram súlyban) 42-42¹/₂ krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr. ig erjedő súlyban) 40-42¹/₂ krajczárig

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		Vonat	Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.4	este
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.17	este
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.	reggel
Debreczen—M.-Sziget				
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	1 0	délután
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel
M.-Sziget	6.46 este	Gyorsvonat	11.18	éjjel
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel
Debreczen—Szerencs				
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	délután
Szerencs	7.— este	"	10.30	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony				
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes				
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15	délután
Debreczen—Tisza-Lök				
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt
"	4.06 délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18	délután

* Minden kedden.
**Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		Vonat	Indul	
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06	reggel
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelőtt
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	1.55	délután
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.05	este
M.-Sziget—Debreczen				
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel
Királyháza	6.45 este	Személyvonat	1.22	délután
M.-Sziget	8.56 reggel	Gyorsvonat	4.50	reggel
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.50	délután
Szerencs—Debreczen				
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat	9.07	délelőtt
Szerencs	7.55 este	Személyvonat	5.10	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen				
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen				
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyes vonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35	délelőtt
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen				
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.43 délután	"	11.35	délután

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÜTTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
b ecezenben. Nagyváradi utca 9087. sz. Gáll Ferencz ház. — Alapja magáé mindenféle

gyors és pontos elkészítésére
Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZTÍVÉKET
arany, ezüst és színyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.
Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papír gyári árban számitatik.
HIRDETESEKET a kiadásomban napokint megjelenő „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legolcsóbban
számitva közlések.

KÜTTASI IMRE
könyv- és könyomda tulajdonos.

MINNYVES LONDON
DISZOKNEVEL 1874

a legjutányosabb áron felvállaltatnak.

Debreczen, nyomtatott Kútasi Imre kö- és könyvnyomdájában.